

сътствието тъклесно нemoщно, и слово то мъж е ничтожно.

11 Таковъ (человѣкъ) трѣбва да знае, защо каквito сме со слово то въ писма та си, когато ѿсътствуваме, такива сме и съ дѣло то, когато присътствуеме.

12 Защото ние не смѣеме да сочислимъ, илъ да сравняваме сѣбе съ иѣкои си, който самъ сѣбе хвалатъ: но онъ не разсъждаватъ, защо онъ самъ сѣбе сочиславатъ съ сѣбе си, и сравняватъ сами сѣбе си.

13 Но ние не щеме да похвалимъ вѣши мѣры, но спорятъ мѣра та на-прабило то, което е раздѣлилъ намъ Господъ съ такава мѣра, да стигнеме и дори до васъ.

14 Защото ние не се простирате пѣвче (ѡ мѣра та), каквото (бы шемло да вѣде, когато) не бы достигнали до васъ: но ние сме достигнали и дори до васъ съ проповѣдваніе то на-евангеліе то Христово:

15 Ние се не хвалимъ пѣвчеѡ мѣра та, (сирѣчъ) въ чѣжи тѣ трѣдове, но надамесе, защо, като порастѣ вѣра та вѣща, да се прославимъ по многу по междъ васъ спорятъ нашитъ дѣла,

16 Што да проповѣдаме Евангеліе то и въ по далечны ѿ васъ страни: а не да се похвалимъ въ готовы те (рѣ-

боты, който са станали) въ чѣждѣлатъ дѣла.

17 Я който се хвали, нѣка се хвали въ Господъ.

18 Защото не е сѣнъ достоинъ, който хвали самъ сѣбе, но когото Господъ хвали.

ГЛАВА ІІІ.

О Дѣйствието потърпѣли малко на моѧ то бѣзмѣя! но и потърпѣте ме.

2 Защото ѿзъ самъ рѣвностенъ за вѣса съ Господомъ рѣвность: понѣже самъ ѿбрѣчилъ васъ съ единъ мѣжъ, за да вы представимъ на Христа (като) дѣла чиста.

3 Но вѣймese да не бы, каквото змѣя та що прелстї 'Ева со своѧ та хитростъ, така бы се и вѣши те разуми развалили (като се ѿдалечатъ) ѿ простодѣшието то, което (трѣбва да имате) бо Христъ.

4 Защото, ако бы иѣкои, който добѣде кодъ васъ, начнали да проповѣдватъ драгаго Иисуса, когото ние не проповѣдахме, илъ ако прѣймате драги дѣхи, когото не стѣ прѣали, илъ драго благовѣстнованіе, което не стѣ прѣали, вѣи вѣхти това благодарнъ стърпѣли.

5 Я ѿзъ мѣслимъ защо въ нѣщо да не съмъ по долненъ ѿ пѣрви те Апостолы.

6 Защото, ако и да съмъ прости въ слово то, но не съмъ